

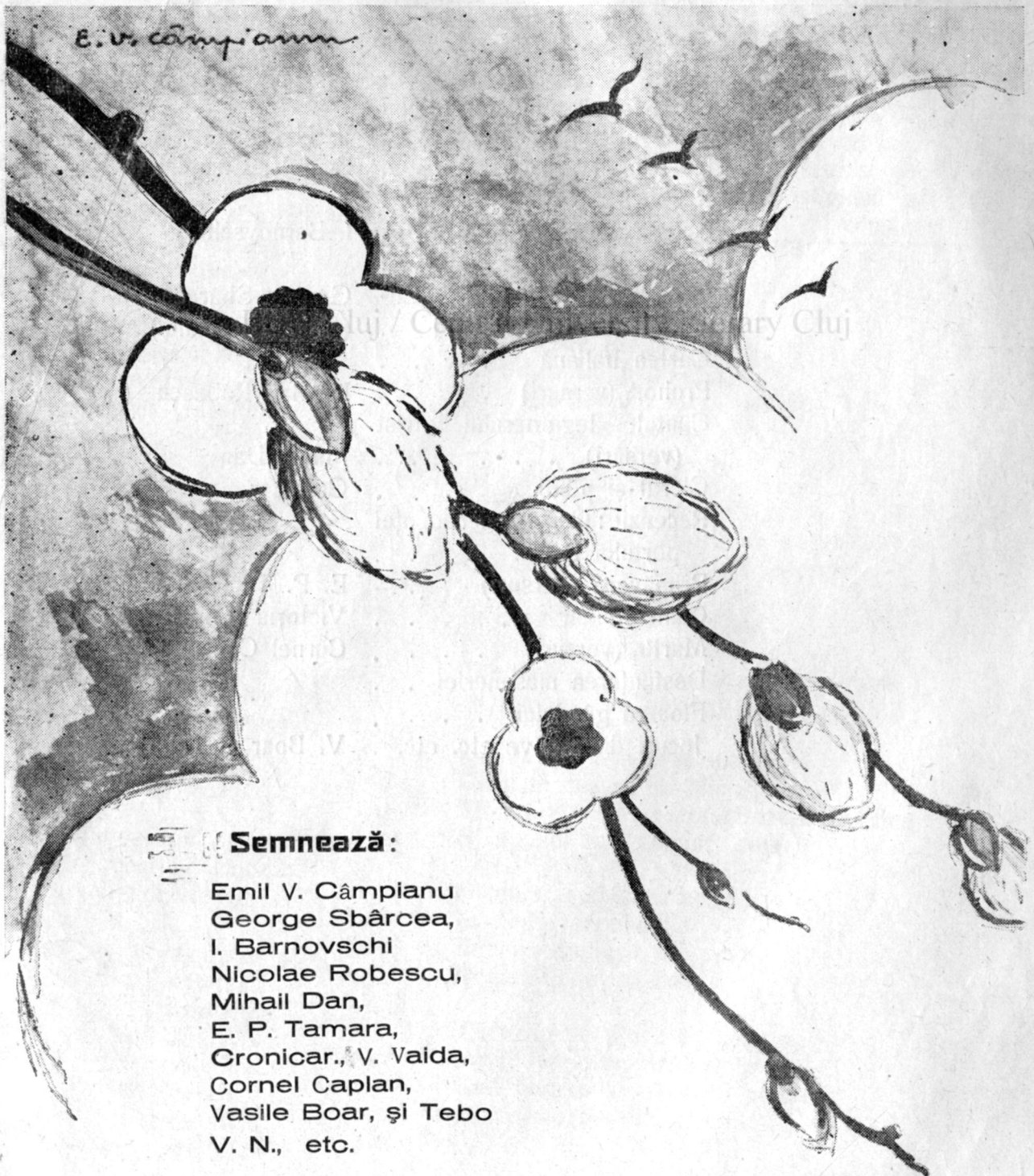
VIATA NOASTRA

Socială, economică, literară, științifică și culturală

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
I. BARNOVSKI
CLUJ, STR. V. GOLDIȘ No 2,

APARE BILUNAR

PREȚUL UNUI EXEMPLAR:
LEI 5

Semnează:

Emil V. Câmpianu
George Sbârcea,
I. Barnovschi
Nicolae Robescu,
Mihail Dan,
E. P. Tamara,
Cronicar., V. Vaida,
Cornel Caplan,
Vasile Boar, și Tebo
V. N., etc.

CUPRINSUL

Noua formă a învățământului universitar	V. N.
Revenire (versuri)	Emil V. Câmpianu
Răspuns cu 4 aventuri	"
Solie Nouă	I. Barnovschi
Munca și evoluția ei	"
Ornella Santoliquido și En- rico Mainardi la Cluj	George Sbârcea (Claude Romano)
Cartea Italiană	"
Prohod (versuri)	Nicolae Robeșcu
Cântul legionarului trist (versuri)	Mihail Dan
Clerul și politica	Cronicar
Recenzie: Cauzele decadenței portului Brăila	
Primăvara (versuri)	E. P. Tamara
Câine hoinar	Victoria Vaida
Martir (versuri)	Cornel Caplan
Desființarea masoneriei	
Floarea gândului	
Jocuri distractive etc. etc.	V. Boar și Tebo

VIAȚA NOASTRĂ

Socială, economică, literară, științifică și culturală

Noua formă a învățământului universitar

Precipitarea evenimentelor de extrema dreaptă din ultimul timp, au avut darul de a clătina nițel prestigiul guvernului și a mandatarilor lui, determinând pripita acțiune de schimbare pe cale legislativă a normelor de conducere a vieții universitare.

Inchiderea sanctualelor științei, evacuarea forțată a centrelor universitare și polițienismul efectiv aplicat au dovedit că este vorba de o hotărâre inalterabilă, bazată pe expuneri de motive inatacabile și menite să ridice prestigiul cetății academice, prea cotropită de patimi, interese și politicianism dăunător.

Legea Învățământului Universitar din Aprilie 1932, alcătuită în spiritul cel mai liber academic, bazat pe principiul autonomiei Universitare, s'a dovedit dăunătoare prin proasta ei interpretare, și extinderea în domenii unde pionul celui mai înalt intelect n'are ce căuta,

Profesorul deveni o parodie ambulată de trubadur prozaic;

Studentul deveni un apas profesionist al ciomagului electoral, iar universitatea un templu preschimbat în azil.

E o constatare crud de adevărată care face din acțiunea guvernului un act îndreptățit. Scopul frumos al legii din 1932 a fost alterat de acei ce nu au știut să-i respecte valoarea morală, și larga încredere dată venerabilei „mater alma“, fă-

cându-o nedemnă de autogovernare.

Noua lege, recent trecută prin formele de valorificare este o corecție — poate, puțin cam rușinoasă, dată prestigiului firesc universitar; dar la timp și bine venită spre a o trezi la realitatea demnă a menirii ei. Universitatea și cetățenii ei trebuie să poarte o notă aparte

de viața obișnuită, dominând prin lumina unei rațiuni superioare și prin sobrietatea unei discipline ce să inspire respect.

Avem nivelul moral al titraților mai scăzut ca oriunde, datorită banalizării spiritului academic, și deaceia se impune chiar prin constrângeri mai puțin academice să se aducă universitatea la adevărata ei menire, pentru crearea unei adevărate culturi, și pentru restaurarea prestigiului știrbit al intelectualității românești. V. N.

Revenire . . .

Un vis de fericire dusă
In orizontul pribegiei,
M'a readus din lumi streine
In lumile copilăriei.

Și gândul lin mi-se destramă
Retrospectiv și vagabond,
Mă văd copil, zburdând pe uliți,
Cu ochi albaștrii, și păr blond.

In casa noastră fericirea
E bună prietenă cu noi,
Trec primăveri, cu meri în floare
Și toamne, cu belșug și ploi . . .

Revăd un tată și o mamă
Cu ochi senini de bucurii,
Ei sunt în sat cei mai mai de seamă
Și au cei mai cumiți copii.

Și cum te-ai stins copilărie
In depărtarea anilor,
In casa noastră azi pustie
Reamintirile mă dor.

Tăcerile se pierd în șoapte
Iar plopii sunt străjeri în șir . . .
Cad frunze veșt-de în noapte
Peste morminte'n cimitir . . .

Emil V. Câmpianu

Solie nouă

Clerul și Politica

Anotimpul emoțiilor. ideilor și a poeziilor se revarsă ușor, pe aripi de soare blând, dătător de viață nouă.

Natura și omul eșiți din monotonie hibernală a purificării, îmbracă nuanța de viață zămisliă în muguri și suflete fiuturându-și bucuria din înaltul creștelor cărunte până în adâncul văilor și din bordeiul umil până în strălucitoarele palate.

Șuavul anotimp vine nesmițt în viața bătrânului continent zguduit de cataclismul prefacerilor; A venit ca o muștrare blândă acolo, undă pacea este tulburată și credința clătinită.

Peste câmpiile unde a curs sânge, primăvara presară floarea iertării; în inimile involburate de ură, revarsă simțământul blândetei și tărie de credință în Biserica lui Christos.

E atât de suavă, atât de blândă și tremurătoare... Nu-l stângeniți venirea, nu speriați primăvara!

Deschideți obloanele ferestrelor zăvorâte ale caselor; deschideți sufletele voastre, și lăsați să între primăvara, cu adieri de zefir și parfum de flori plăpânde.

Ascultați armonia văzduhurilor, cântați cu trâmbițele de argint ale dragostei ce învie.

Priviți spre zarea depărtărilor de unde vin pasări călătoare, aducând solia bucuriei.

În ogorul desghețat al țării plugul taie brazdă neagră, hărăzitoare a rodului de mâine. E brazda neamului românesc înfrățit cu glia sfințită cu sânge de eroi.

Sărutul razelor de soare nou, aduc binecuvântarea slăvilor cerești, peste brazda zămislițoare.

Totul se deșteaptă pentru viața nouă, și bucuria vieții ridică osanale primăverii ce-a sosit.

i. barnovschi

Prin deschiderea sesiunii extraordinare a sinodului a, devenit, actuală problema politicii clericane. Nu vrem să atingem crezul nimănu, prin apologia valorii partidelor atâtea de numeroase la noi, dar nu ne putem reține dela unele constatări firești.

Trăim în epoca celor mai zăduitoare prefaceri sociale în epoca de cloneri a tuturor extremelor, a învrăjbirii neamurilor și a tulburării spirituale.

Rând pe rând biserica se prăbușește sub potopul păgân al necredinței și a nefericiei de Dumnezeu din răsăritul ortodox al pravoslavniciei rusii, până în apusul catolic al Spaniei latine.

Amuțesc clopotele se pierd psalmii, și dispar troițele din răscrucea ulițelor vechi. Iată o situație în care nu știu de ce dar îmi pare mai neînțeleasă ca ori când politica slujitorilor crucii.

Unde e misiunea îndrumătorilor sufletești, când aceștia cutreieră

circumscripțiile electorale propovăduind în locul percepțelor sfinte crezul opiniilor și în locul păcii și a iertării ura și minciună.

Nici odată nu a existat un mai mare dușman al bisericii — ca politica; și cele mai ușurătoare lovituri ale prestigiului clerican sunt datorite în întreg parcursul istoriei doar politicii,

Iată de ce azi când catapetezma bisericii se cutremură — preoțimea se impune să fie la pura înălțime a chemării ei. Debarasată de gândul măririi, de ideea înființării partidelor clericane, și a semănării disensiunilor, de tot felul, să propovăduiască prin credință și înălțarea spirituală prin proprie exemplificare.

Să privim dincolo de hotarul creiat prin jertfă a țării noastre, și depresivitatea morală mereu progresivă în sânul neamului: Să privim în ceata depărrată a istoriei, iar apoi — să dăm grai conștiinței noastre.

Desființarea Masoneriei

Cu mare tăraiboi, și paradă de sacrificiu s'a disolvat în ziua de 24 Februarie Masoneria Națională Română de Rit Scoțian Antic și acceptat.

Auto-inițiativă de ceasul al 11-lea, dar totuș bine venită, azi când clandestinismul a devenit o obsesie tulburătoare a liniștei și vieții românești.

Ca orice doctrină de import, masoneria era și suspectă și periculoasă, care nicăirea nu s'a dovedit decât a fi distructivă și degenerescentă, dărâmand tronuri, clătinand monarhii și exaltând din întuneric de catacombe duhoarea revoluției.

Putea fi altfel privită la noi această organizație de întuneric care prin însăși ființa ei de culise necunoscute însemna ceva necinstit și neferm față de spiritul deschis și ferm al

românului.

Loja națională a masoneriei și-a oficiat neiființa, redându-și membrii vieții din care i-a recrutat, după ce și-au trâmbițat sentimentele de lealitate față de Rege și Patrie, și respectul față de credința creștină.

Au primit binecuvântarea patriarhală a capului bisericii naționale, și aplauzele unei țări întotdeauna înțelegătoare.

Poate gândul lor e cinstit și se vor adapta vieții deschise ca lumina zilei, ori orbiți de lumină vor căuta din nou întunecul și duhoarea cloacelor în cari mai activează alte multe loji masonice, cari niciodată nu s'au sfiit nici de neliniștea vieții românești, nici de indignarea unui neam, și cari nu se gândesc la dovada lealiții față de tron ai țară și respectul față de credința creștină.

Răspuns cu 4 aventuri

de: Emil V. Câmpianu

Stimată Prietenă!

Nici odată nu am fost moralizatorul celor ce mi-au scris, și cu atât mai puțin al tău — deaceia te rog să privești în răspunsul meu simplul răspuns al unui om care te-a înțeles mai mult decât te înțelege tu însași.

Scrisoarea ta o consider ca pe o petală desprinsă dintr'o ramură înflorită și adusă la mine de zefirul primăverii, tot așa cum putea fi dusă oricui altul.

E o exaltare firească a simțirii renăscute odată cu firea; o dorință vagă de iubire oriunde adaptabilă în acest anotimp al celor dintâi flori, și care e sortită să se stingă, precum se sting ghiociei sub sărut de echinocțiu.

Și în tine grăește același capriciu de femeie ca în toate semenele tale, cu aceleași speranțe nebunești, cu același ritm romanțios și cu aceleași amăgiri.

Aceiași primăvară nouă și aceiași poveste veche, care m'a amăgit de atâtea ori, și de fiecare dată povestea a sfârșit urât.

Azi, când mă gândesc la toate acestea, râd. Hai să râzi și tu!

Intre mine și Mimy se născu o simpatie. Ne-am cunoscut departe de frământarea orașului, la marginea unei păduri.

Era primăvară, cu cer senin și însoțit, cîrpit vesel de păsărele, fulgi de pădădie, și parfum suav de viață nouă.

Ne-am zâmbit, și ne-am întrebat:

— Mă iubești?

— Mult!

— Și tu?

— Oh, da!

De atunci Mimi și eu am rămas nedespărțiți, schimbând gluma în poveste adevărată.

— Era fată bună.

Priviri sfioase, mânuțe moi, piciorușe apertisante, și fire blândă.

Dar primăvara trecu, și odată cu ea și povestea noastră de iubire.

În Iulie, Mimy corespondă cu un ofițer de intendanță; în August m'a înșelat cu un preot protestant, iar în Octombrie a plecat cu un voiajor comercial, nu știu unde.

Cunoscui pe Any. Ce femeie delicioasă!..

Poliglotă, de origine semită, vorbea englezește, și era îndrăgită de cultura franceză...

Și ce toamnă frumoasă... cu joc de culori, salcâmi înfloriți a doua oară, nopți senine, și iluzii tinerești.

De câteori eram împreună, răscolea în mine nostalgia depărtărilor... strălucirea marilor bulevarde occidentale, ori vraja exotică a insulelor pierdute în albastrul oceanic.

Și așa, într'o primăvară, când cocorii și rațele sălbatece veneau cu înduioșarea primilor flori, noi am plecat cu emoția păcatului final, acolo unde curmalii și lămâii își leagănă rodul în aerul însoțit.

Am plecat cu inimi involburate de iubire, și ne-am înapoiat ca simple cunoștințe; Ea însoțită de un turc sentimental, iar eu de o englezoaică histerică.

Carnaval.

Afară, simfonie albă de zăpadă învăluită în noapte violetă, cu clinchet de zurgălăi și cer înstelat.

În salonul luminat a giorno, muzică de jazz, ceaiuri fierbinți, băuturi răcoritoare, și perechi legănate în ritm de tango-spaniol.

Dame oxigenate și parfumate își răsăteau formele durdulii în ochii bărbaților avizi, iar fetele mari își turteau mărul sânilor la pieptul scrobît al tinerilor cu aere de lume mare.

Era balul societății de protecție a tinerelor fete.

O doamnă caritabilă, membră a societății, m'a constrâns să dansez, cu argumentul convingător al prezentării uneia din floricelele alese ale balului.

Toaletă albă, păr de abanos și miros de epidermă transpirată.

Mi-a vorbit despre moralitatea în artă și despre paralizia infantilă, iar eu îi vorbii despre farmecul slav al ochilor ei, și despre politica externă a româniei, — și balul s'a sfârșit, cu nimic mai mult.

Într'o zi însă, când soarele molcom al primelor zile din Martie a scos din hibernare paradisie naftalinate și țigăncușe cu micșunele cultivate în sere, ne-am revăzut.

— Bonjour!

— Sărumâna!

— De ce m'ai amăgit?

— ??

Ei, haide, nu fi rău, — m'am gândit așa de mult la dumneata, căci te credeam mai nobil și mai delicat față de ființa sedusă într'o noapte de bal, — dar văd că ești la fel ca toți bărbații ce caută în femeie doar o jucărie, fără să se gândească la inima ei ce bate și la dragostea ei. Voi, bărbații iubiți prin dorul de-avea, deaceia vă înamorați de mii de ori, — pe când noi femeile, ne înflăcăram prin pasiunea sufletului și deaceia iubim numai odată.

Am cedat.

— Și de-atunci am devenit mai delicat față de ființa sedusă într'o noapte de bal, spre a nu mă dovedi la fel ca toți bărbații.

Ființa sedusă mi-a devenit logodnică, stăpână și amantă, — cu limbaj necăutat, cu gelozie pronunțată, și cu pasiuni prea puțin sufletești.

— În fiecare zi mă iubea și mă ura, mă înjura, mă zgăria și mă desmierda cu aceeași convingere și generozitate. Timp de 2 ani am fost ținut sub stare de asediu și cenzură sentimentală, — și timp de doi ani zilnic am blestemat acea zi din început de Martie, când m'am dovedit nu la fel ca toți bărbații.

Sfârșit de April.

Liliecii își ningeau violetul parfumat al florilor pe alei.

O doamnă plângea pe-o bancă. Ploaia de petale și lacrima de femeie mă mai impresionau.

— De ce plângi Doamnă?

— Hă !... Hă !...

— Păcat de ochisorii Dumneatale frumoși, haide, nu mai plânge ; orice desnădejde trece, și orice durere se vindecă.

Ochii înrouați de lacrimi m'au privit ca pe-o arătare, și doamna n'a mai plâns. Și-a răzimat capul ușor pe pieptul meu, și aventura a început, candidă ca orice aventură.

Gura mică ciripea vorbe dragi, ochii bruni surâdeau parcă n'ar fi plâns nici odată, iar sânii îi săltau aprins sub semidecolteul rochiței maron.

Se înopta. O lună palidă surâdea printre ramuri de tei abia nfrunziți, iar undeva departe o mandolină și-o chitară cânta un cântec de demult.

Buzele noastre s'au împreunat în primul sărut, pătimaș.

Zilele s'au scurs, cu întâlniri neminițite și cu jurămînți pasionate, șoptite pe aceeași bancă, unde doamna cu rochița maron semidecoltată a plâns într'o seară de April.

Dar nici o fericire n'are firul continuativ... Neprevăzutul m'a făcut să lipsesc o seară dela

PROHOD

PENTRU TINA

În marea de-amintiri am asvârlit năvodul
Și-am așteptat plângând în iotca de dureri,
Din beznele marine se înălța prohodul
Copilăriei stinse cu zilele de eri

În zori cu lotoa plină de-aduce ile aminte,
Strângând în pumnul urii lopata răzvrătirii,
Pornit-am iar în larguri, spre negrele morminte
În care zac zdrobite epavele iubirii.

NICOLAE ROBESCU

MARTIR

M'am îndreptat prin frunze vestezite
Pe tristele alei din cimitirul
La groapa unde zace'n lut martirul
Cu vise nici odată împlinite.

Un tei, bătrân, cu ramura pustie
Stă straje lângă groapa solitară,
Torcând un vis pierdut în dusa vară
Fără surâs senin de bucurie.

Un tei, o cruce, și-un mormânt uitat
Pierdute într'un fund de cimitir...
Mai știi povestea omului martir
Care s'a stins cu gând neîmpăcat.

CORNEL CAPLAN.

întâlnirea până atunci neminițită.

A fost cea dintâi seară, când am simțit licărirna lacrimii de dor în gene, și cea dintâi seară când eram convins de existența iubirii ideale.

În seara următoare am sburat la cuibul iubirii noastre. Simțeam în piept o înduioșare fără margini, știind că acolo voi găsi pe frumoasa mea cu ochii bruni. — Dar banca era goală, și aleia pustie.

Am așteptat mult, dar zadarnic.

Pe o altă bancă în altă alee. plângea doamna cu rochița maron semidecoltată, sub care săltau sânii mici. Capul ei era răzimat ușor pe umărul unui vlăjgan cu mutră de boxer.

Într'un chiosc undeva, cânta un clarinet o arie clasică.

De atunci, mi-e suspectă femeia care plânge, urăsc cântecul de clarinet, și nu mai cred în primăveri.

Emil V. Câmpianu

Ornella Puliti Santoliquido

și Enrico Mainardi la Cluj

Inteligenta politică de propagandă artistică și culturală a guvernului italian, ne-a făcut posibilă cunoașterea catorva artiști italieni de autentică valoare, cari ne-au împărtășit și nouă ritmul trepidant și alegru al noiei muzici italienești. Institutul de cultură italiană dela București, de sub conducerea destoinicului d. Dr. Bruno Manzone, s'a străduit să ne prezinte artiști din înăra mișcare muzicală italiană, al căror arcuș, baghetă ori tușeu, să farmece și să cucerească publicul românesc. Și într'adevăr Enrico Mainardi, Edmondo de Vecchi, Nino Rossi, Ornella Santoliquido-Puliti care ne-au vizitat, au lăsat în publicul muzical clujan o impresie adâncă și greu de uitat. Iată de ce propaganda artistică a guvernului italian s'a dovedit mai eficace decât demersurile diplomatice și discursurile politice, apropiindu-ne real de sufletul peninsulei.

Ornella Puliti-Santoliquido este una dintre cele mai talentate pianiste din tânăra generație de muzicanți italieni. O rar întâlnită inteligență muzicală, un temperament pianistic viguros și coplesitoarea umanitate a interpretărilor sale, iată cele mai mari calități ale pianistei dela Roma. Apărută la Cluj în cadrele unui reușit simfonic condus de d. Jean Bobescu la Opera Română, dna Ornella Santoliquido Puliti și-a susținut solo-urile de pian, cu multă vervă, muzicalitate și pătrundere.

Pianista italiană stăpânește o tehnică desăvârșită a pianului, cizelată și modernă. Un temperament impetuos, atenuat de o învăluită feminitate, îi permite executarea celor mai variate stiluri și concepții muzicale. O gamă dinamică uriașă și nuanțe totdeauna în perfectă concordanță cu senzul pieselor executate, Confopită în cele mai intime fibre cu spiritul muzicii, stilistă de rar întâlnită calitate, interpretările d-nei Ornella Santoliquido Puliti, au învăluit auditoriul într'o lumină caldă de poezie și reverie. O maturitate muzicală fecundă și-a împărtășit roadele în cântecul copt al pianistei, care și-a părguit talentul și muzicalitatea în poezia albastră a cerului toscan și focul mistuitor al unui sânge latin.

Din programul bine întocmit spicuim Concertul în minor de Vivaldi, executat cu o evlavie și puritate muzicală cari ne-au făcut impresia că se oficiază o sublimă liturghie muzicală. Pasagiile contrapunctice au fost just reliefate. Apoi „Sonata appassionata“ de Beethoven a fost realizată cu multă frăgezime și sinceritate. Concertul pentru pian și orchestra al compozitorului italian Sgambati, fiind o lucrare de mare concepție și dificilă tehnică, reclamă o putere de pătrundere ascuțită. Pianista a dovedit și aici o precizie și conștiinciozitate, ce mărturisesc excepționalul talent al artei italiene,

Frazele reliefate cu acuitate muzicală, touche-ul precis și subtil, sinceritatea și farmecul interpretărilor o situează pe d-na Ornella Santoliquido-Puliti, alături de marii pianiști ai continentului.

Enrico V. Mainardi este alături de Pablo Casals cel mai apreciat maestru al violoncelului. Artist rafinat, dotat cu multă putere de sugestie, jocul lui copleşte și înalță. Spiritualizat până la diafan, acest joc desghioacă zări țesute din lumină și puritatea de azur a melodiei. Sub arcușul lui muzica se materializează într'un fluid comunicativ, cald, copleșitor. Artist adevărat, din lemnul rece al violoncelului desfercă tonuri calde, sunete grăitoare, melodii frânte din lumina unor înălțimi neștiute de noi cei mulți. Mâna lui bună îmbrățișează într'o frățească mișcare de dragoste instrumentul medieval, ca să vrăjească din strunele lui muzica adevărată. Intunecimea înfășurată în spume a gândurilor rele s'a destrămat ca un fir de borangic lunar, sub mângăirea arcușului meșterului italian. Frământările trupești s'au topit într'o liniște de ape adânci, neliniștea haină a sufletului s'a îmbrodit în lumină. Lumina cerurilor de mărgean, leneș tolănite pe domoale coline italice. Si zările îngrădite de orbirea sufletului s'au prăbușit, destainuindu-ne căldura muzicii.

Enrico Mainardi nu stăpânește violoncelul ci este identic cu el. În Concerto de Luigi Boccherini el a înțeles ce înseamnă clasicismul secolului al XVIII-lea, executând simplu și uman piesa lui Boccherini de structură clasică, nudă de artificii, suavă și pură. Concertul în si minor de Anton Dvorak a fost interpretat cu pătrundere, blândețe, pasiune și multă înțelegere.

Am regretat că Enrico Mainardi n'a executat și concertul de Bach, anunțat în program. Zapateado de Sarasate și Apres un réve de Gabriel Fauré în transcripția lui Pablo Casals, au fost generoase suplimente, interpretate cu aceeași muzicalitate și sugestivitate. Enrico Mainardi, unul dintre cei mai autentici artiști ai Italiei contemporane, ne-a apropiat de azurul peninsulei, căldura graiului italian și de sufletul italian. Arta sa masivă și subtilă în același timp au însemnat pentru cei ce l'am ascultat o adevărată sărbătoare.

Orchestra Operei a fost condusă de d. Jean Bobescu, acest abil șef de orchestră, care a dovedit aceeași excepțională sugestivitate și putere de coordonare a ansamblului orchestral.

Acompaniamentul la pian susținut cu mult talent de d. Anton Ronai.

GEORGE SBĂRCEA

Câine hoinar

Poftiți în vagoane!

Personalul pornește leneș, pufăind rotoagoale de fum negru din coșul locomotivei.

Prin fața geamului aburit se perindă s'âlpil de telegraf, ca un convoi de fantome înșiruite pe alba monotonie a câmpiilor înzăpezite.

El își lipește formula ferbinte de geam. Privirile i rătăcesc distrase prin amurgul timpuriu de iarnă

În compartiment nu se aude decât respirația regulată a unui moșneguț ațipit cu ziarul pe genunchi, și cadenta roților de tren.

Slab îmbrăcat, cu un palton subțire, de culoare spălăcită de lungul vremilor, în mână ținea o pălărie învechită, a cărui borduri atârnavă trist, ca niște aripi de pasăre oboșită.

Totuși în înfățișarea lui are ceva distins.

Vrea parcă să a'unge vremea. Personalul oprește oboșit în gări mărunte

La fiecare oprire, în ochii lui se aprinde flacăra nerăbdării.

Poftiți în vagoane!

Își pune pălăria învechită, ia un geamantanăș vechi și sărăcăcios, iese, și străbate încet culoarul vagonului, se oprește în fața ușii. Trenul își încetinește mersul, și apoi oprește găfăind într'o haltă mică și adormită.

Depart, licăreau sfioase două luminițe galben — roșcate.

O ușe se deschide vijelios și în timp ce trenul pornește, pe pustiul peron a micii halte o siluetă înaltă și întunecoasă se profilează în lumina felinarului.

Noaptea s'a lăsat în plin și un ger puternic odată cu ea. El își ridică gulerul paltonul, și înaintează repede cu pași mari pe șosea. Zăpada scârție sub pașii apăsați.

Depart se mai aude vuetul trenului, și un lătrat de câine iar apoi nu se mai aude decât scârțăitul strident al zăpezii. Căsuțe albe țărănești, crescute ca din zăpadă își termină licărirea opaștelor prin geamuri.

El distinge o lumină sfioasă, aproape înreală, care devine pas de pas mai vioale, mai chemătoare. La cotitura șoselei o ia pe un drum bătătorit. În fața lui se înalță brusc un gard, se apropie de porțiță în lătratul întărit al dulăilor. O deschide și cheamă încet.

— Ursu! Nea Haiduc.

Câteva clipe lătratul pare și mai puternic, apoi se aude un scheunat, labele lui ursu se răsămă pe pieptul lui căutând să-i lingă fața, iar la picioare se gudură lătrând scurt și mulțumit, Haiduc.

— Voi m'ați recunoscut... — vocea lui e plină de dușoșie — și înoțit de câini înaintează tiptil pe lângă zid, și ajungând în partea cealaltă a clădirei, se oprește în fața unui geam luminos. Ochii îi strălucesc umeziți de dușoșie. — Casa părintească... Privește pe geam. Camera este aceeași mică mobilată în alb, împodobită cu cuverturi de țesătură țărănească. — Focul luminează pardoseala cu reflexe roșiatice. — pe o măsuță un brad mic, plin de lumânările, s'ră'u-cește de beteală. Inima lui se strânge... Pe o lavă scundă stă adâncită în gânduri o bătrână țărăncă.

— Mamă!... — oftească el, — și nu-și poate stăpâni lacrimile ce-i alunecă pe obraz.

Cât a înbătrânit! De sub năframă se vede părul

argintiu, iar fața-i palidă, este brânzată de cute ochii au rămas aceeași senini și buni.

Lângă sobă stă un moșneg. El s'a schimbat mai puțin. Același statură bine legată, aceeași ochi mici cu priviri aspre, și același nas hoinărit.

Doar părul și mustața au d-venit albe de tot, și sprâncenele stufoase au devenit sure.

Moșnegul vorbește. — Cuvintele pătrund cștompate până la el. Își lipește urechea de geam, și ascultă graiul liniștit dar hotărât al bătrânului.

— Doamne, tu Babo, când m'ă gândesc la viața asta, — la atâtea Crăciunuri de când suntem singuri.

Cât am trudit, am asudat la sapă, în arșiță de foc, am făcânzit, și am vândut tot rodul pământului nostru, ca să i trimitem lui bani, să i fac-m pe feciorul nostru domn mare și gazdă. — E drept că nu ne-am trudit înzadar; Dumnezeu ne-a dat mângăerea bătrânețelor știindu-l pe el bine.

Așa-i, murmură bătrâna. Feciorul nostru drag a ajuns acolo unde a vrut. Oh, dragul mamei drag. Bine că îl știu fericit, cum ne scrie într'o carte. — E gazdă mare, casa lui e un rai, e îmbrăcat în haine scumpe, are motor ca doctorul din oraș.

În creerul lui năvăli tot trecutul de nădejdi, bucurii și suferinți pe cari le-a trăit.

Când și-a luat licența, venise acasă atât de fericit, și cu atât de frumoase planuri de viață, iar apoi a plecat epre a-și înfăptui visul răvnit.

A trecut mult de atunci. S'a ciocnit de toată cruziunea vieții, alergând zadarnic după un post cât de modest.

Părinților nu avea țările să le scrie realitatea crudă.

Dar veni și ziua când subrezit de mizerie și disperare nu mai putea duce lupta. Nu mai putea duce goana zadarnică după o fă-ămitură de pâine neagră și amara.

...Și atunci se agăță de ultime speranță. Știa că numai în casa lui părintească va găsi un colțișor de adăpost la sânul cald al mamei.

Știa că numai acolo va fi primit cu drag.

A venit acasă cu aceeași nerăbdare ca în anii de liceu, adus de chemare neînțeleasă.

Acum, vedea că e zadarnic. În această casă nu putea intra acel, pe care toți îl visează altfel.

Nu poate zdrobi bucuria închipuirii părinților lui după o viață de jertfă pentru mărirea lui, spre a deveni acum mai nenorocit ca ultimul țaran din satul lui.

Lacrimile curgeau șiroale din ochii lui, și murmură: mamă, de mi-ași fi putut odihni doar o clipă capul în poala ta, să pot plânge toata durerea mea. Tresări din nou.

Nu! N'am dreptul să tulbur această pace.

Privi din nou, spre a și întipări pentru totdeauna icoana căminului drag, apoi se întoarse hotărât, plecând pe unde-o venit.

Pleacă, repede, tot mai repede ca alungat de duhurile pr begiei.

Era liniște, nu se auzea decât scârțăitul tânguitor al zăpezii și un scheunat sfâșietor de câine.

Unde mergea? Ce chemare ori ce blestem îl atrage în besna depărtărilor.

Vocea lui îngână că o muștrare răgușită: câine hoinar!

VICTORIA VAIDA

Munca și evoluția ei

Omul prin muncă împinge linia de rezistență a naturii
V. ROMAN

Munca este cel mai nobil caracteristic al omului, deaceia evoluția muncii se identifică în însăși evoluția omenirii.

Asupra obârșiei omului planează diferite concepții, fără să poată fi vre-una luată drept absolut certă; un fapt este sigur însă, că a făcut parte din familia animalelor.

Primul pas de eșire pe care l'a făcut din animalitate a fost munca, și prin muncă puterea de creare, și în consecință evoluția muncii.

Scânteia inteligenței s'a aprins în creierul omului prin confecționarea primei pietre ascuțite, a celui dintâi lemn dat în forma vre-unei utilizări menite să aducă omului o viață mai comodă, și un efort mai redus în lupta pentru existență.

Este adevărat că mai târziu, când însăși munca a creiat o prea mare comoditate, când omenirea s'a împărțit în seminții, popare și țări, dându-i suficiente posibilități și pentru alte preocupări, fie spirituale ori războinice, munca direct productivă a început să deeadă din nobilul ei plasament.

Ea se identifică cu pedeapsa, și este considerată drept antiteza umilii a nobleții. Atunci apare sclavajul.

Sclavii sunt utilizați la munci forțate și desprețuți în consecință, atât la vechii greci, cât și la romani, și la celelalte popoare dominante.

O revalorificare a muncii trezește concepțiile emise de Seneca, Cicero, Virgiliu și alții, săltându-se în special unele munci ca agricultura, la înălțimea justei prețuiri.

Agricultura începe a fi considerată drept o muncă înfrățită cu omul superior, și este practică cu mândrie habotnică de multe din străjucitele figuri ale istoriei vechi, în care nu sunt rare cazurile când nobili luminați sunt aduși dela coarșele plugului la conducerea desinelor celui mai mândru și temut popor al timpurilor.

În diferitele concepții religioase la fel munca își are variate interpretări.

În vechea concepție ebraică bună oră, munca este privită drept pedeapsa omului pentru păcatul original.

Cu totul ridicată ne apare în

acel punct de vedere doctrina de credință a lui Zoroastru, bazată pe principiul binelui și a răului. Cine muncește stă alături de bine, cine consumă, face mai bine ca cel ce postește,

Concepția creștină la fel trece prin diferite considerații asupra muncii.

Disprețuită la început prin cultivarea disprețului față de bogăția pământească; ea evoluează apoi prin concepția facerii de bine, considerându-se bogatul un mandatar a lui Dumnezeu pentru binefaceri. Astfel Sf. Augustin spune: Munca este singura temelie justă.

În secolul al XIX-lea ia ființă Socialismul Creștin, animat fiind de Papa Leon al XIII-lea prin așa numitele Bule, creindu-se un fanatism al muncii drept mijloc pentru scopuri divine.

Cultul muncii a intrat și în concepția reformatoare a lui Luther și Calvin determinând întoarcerea pri-

virilor dinspre cer, spre pământ.

Dispare sclavia, dispare inonabilitatea muncii, apare industria cu progresivul perfecționilor ei, până ce munca devine însuși dinamismul vieții sociale, nivelul la care se menține și azi, poate în măsura cea mai înaltă.

În veacul XX, epoca tehnicii, a progresului rapid și a preschimbării temeliei statelor, munca a devenit un bun, la care râvnește în mod firesc oricare om, a devenit o condiție vitală.

Ea își răzbună trecutul umilit prin însuși produsul ei — mașina ajutorul și concurentul brațului uman.

În trecut, omul era subjugat și umilit prin muncă;

Azi este subjugat și umilit prin nemuncă. Dovadă tetaloanele șomajului din întreagă lume, cari își reclamă dreptul la activitate. Trăim în veacul de criză a muncii, dar în același timp și în veacul supremului ei triumf.

I. BARNOVSCI

Cauzele decadenței portului Brăila

Soluții, realizări, perspective — de d. George Ciurea —
Președ. Camerei de Comerț Brăila

Un foarte documentat îndreptar economic găsim în această broșură, care aruncă o lumină justă asupra cauzelor reale a stagnării porturilor noastre dunărene.

D. Ciurea după ce face o scurtă analiză a crizei economice, și o retroprivire asupra exportului de cereale în special, care pe bază de date oficiale este în regres crescând. Stăruie asupra cauzelor multiple a acestui regres.

Centrul preocupării acestei broșuri este portul Brăila, arătând importanța rolului acestui port atât în economia națională de-alungul vremilor, cât și în concertul economic internațional.

Arată realizările făcute până acum, împreunate cu

comentariul utilității sau inutilității lor, — printre cari e de menționat trista constatare că statul în definitiv nu a făcut nimic pentru acest important port dunărean dela război încoace.

Autorul dă soluții concrete pentru o sănătoasă regenerare a portului, arătând frumoasele perspective ce se deschid în viața economiei românești, prin realizarea lor.

Scurt dar lămurit atinsă fiecare problemă, considerăm broșura dlui George Ciurea drept o binevenită solie la îndreptarea noastră economică, concret bazată pe date, cifre și elemente strict imediate.

B.

Cărți și reviste italiene

Mario Massa: Mano Solo — L'Italia che scrive — La rassegna musicale — Nuova Anrologia.

Mario Massa: Manosolo, romanzo, Edizioni Cercoli, Roma. I-o premio Viareggio 1935.

O carte de real interes și vie actualitate, încununată cu întâiul premiu Viareggio pentru anul 1935. Acest premiu și-a pierdut în ultimii ani semnificația inițială, prin faptul că a fost acordat cu o supărătoare lipsă de discernământ, unor opere și autori submediocri. Mario Massa publicist italian de autentică vigoare, dispune merituos de recunoașterea oficială a cercurilor literare.

Mano Solo poate fi socotit, cu puțină bună voință, un roman; un roman al Italiei, moderne, veac XX, din epoca imediat premergătoare războiului abisinian. El aprinde o lumină, plătând la început, apoi din ce în ce mai vie în acel chiaroscurro al fascismului, care pare uneori un ingenios joc de umbre și lumini, dirigit de o dibace mână. Greaua criză de ideologie pe care faza actuală a regimului mussolinian o încearcă, e disecată și analizată cu o claritate care dovedește erudiția și până la un punct oarecare, obiectivitatea autorului. Proprietar al unor vaste cunoștințe sociale și politice, reușește să impună celor mai exigenți intelectuali italieni, o sănătoasă ideologie, să-i convingă de faptul că fascismul poate însemna pentru anumite stări și momente istorice, singura formulă.

Eroul romanului, un anarchist filtrat prin toate internaționalele, prin toate crezurile de stânga, dela socialismul pur până la comunismul bolșevizant, de ultimă speță, se întoarce după ani de hoinăreală prin meleaguri străine, în patrie, — Italia. Aici în contact direct cu realizările palpabile ale noului regim, face un salt uriaș, dela extrema stângă la cea dreaptă și din anarchist și nemulțumit, se metamorfozează într'un ardent fascist. Subiectul e pauper, totuși cartea e interesantă deoarece lămurește și trasează cu mâna sigură, marea transformare, nu atât de ideologie cât mai ales de tactică pe care fascismul a încercat-o în ultimii ani. Într'adevăr teoreticienii regimului preconizează mai nou, o reîntoarcere la vechile principii și puncte de reper pentru problemele politic-economic-sociale.

Lămurirea în vesmânt literar a acestei transformări și reîntoarcerii la principiile inițiale ale fascismului, o încearcă autorul romanului Mano Solo, și nu fără succes. În această ordine de idei cartea este extrem de interesantă și actuală, și pe lângă faptul că e o puternică propagandă fascistă, lămurește multe atitudini și fapte, pe cari cu greu le-am înțeles până azi, din regimul lui Benito Mussolini.

Mano Solo de Mario Massa e un roman de preocupări doctrinare politice și sociale de valoare reală.

L'Italia che scrive, anno XX, 1937—XV, Gennaio-Febbraio Nr. 1—2. — O revistă italiană de frumoasă ținută tehnică, servind publicului cititor o amplă bibliografie a tot ceea ce apare în limba italiană. Recenzii bogate și serioase, semnate de condee obiective. Fiecare număr aduce un interesant „alfabeto letterario” semnat de R. M. de Angelis și care tratează într'o lumină originală, câte o problemă ori curent literar. În actualul număr se fac interesante reflecții asupra realismului în literatura universală. Un studio al d. Ettore Valerio prețios pentru specialiști: „fotografia în lumina dreptului de

autor”. O rubrică humoristică scrisă într'un spirit viu și proaspăt

Partea cea mai interesantă o formează însă fără îndoială notițele bibliografice asupra cărților și revistelor italiene, semnate de Mercede Mundula, Giulio Natali, Benedetto Migliore, Enrico Dui, Carrara, Losini și alții. Această rubrică minuțios redactată ne-a informat că în Italia apar cărți de preocupare spirituală — despre a căror valoare și conținut documentar nu suntem nici măcar vag informați. Volume de istorie și critică artistică, filosofie, istorie, filologie, ect. L'Italia che scrive este o sursă de bogată informație pentru toți aceia cari vreau să simtă just ritmul spiritual al Italiei contemporane.

La rassegna musicale, anno IX Nr. 12 1936 — XV. Condușă de muzicologul de vastă erudiție Guido M. Gatti revista cu titlul de mai sus este exponenta cea mai indicată a noiei mișcări muzicale italiene. Articole și studii just informate, o sănătoasă orientare în muzica universală, aduc un ritm proaspăt de intensă viață artistică. Am citit un articol al lui A. Damerini (bănuesc un critic muzical și profesor la Roma) asupra operii lui Pergolesi, cu prilejul celui de al doilea centenariu dela moartea lui. O severitate critică, posibilitate de pătrundere a muzicii pergolesiene, dovedesc ținuta spirituală înaltă a autorului acestui bine înche gat studiu.

L. Luzzatto aduce o prețioasă contribuție istoriei muzicale, publicând câteva scrisori interesante și pline de date importante de ale pianistului Ferruccio Busoni V. Gui semnează un articol intitulat Sull'uso distrattivere per orchestra. Un fragment dint'o enciclopedie a muzicianilor italieni contemporani, prezintă date bio-bibliografice ample. Note, informațiuni, critici și recenzii de publicațiuni, cărți și note muzicale.

Revista „La Rassegna musicale” este editată la Firenze de Felice le Monnier.

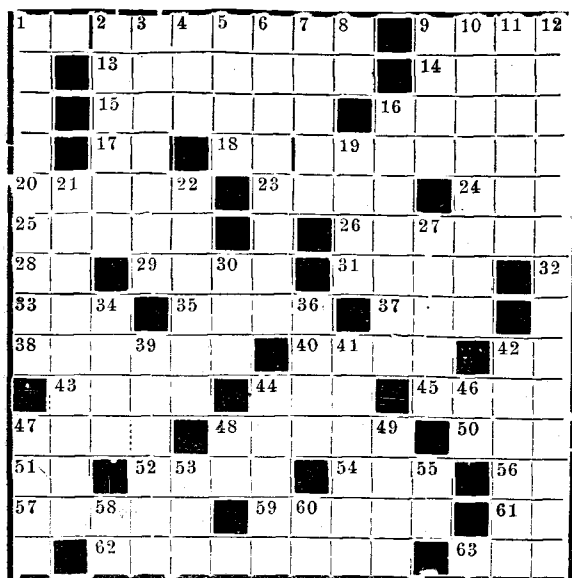
Nuova antologia, Gennaio 1937—XV, direttore Luigi Federzon. Ași asemăna o la noi cu Revista Fundațiilor Regale. Aceeași impercabilă execuție, și un public cititor credincios. Cu un bogat trecut în urma ei, Nuova Antologia a intrat într'al 72-lea an de apariție. A fost asemilată — la schimbarea de regim — de fascism, al cărui organ oficios literar este, publicând annual concursuri pentru cele mai bune romane ale fascismului. Numărul prezent aduce pagini inedite din poetul italian creator de epocă. Giosuc Carducci: „Intâia polemică a lui Giuseppe Parini”. Giuseppe Bntlai semnează un articol bine construit despre reînnoirea Romei. Alfredo Panzini romancierul bine cunoscut pe continent, publică un roman din epoca latină, intitulat „Sărutul Sesbiei”. Apoi Romolo Maizo prezintă începutul romanului său „Ruesti ragazzi”, la concursul revistei Nuova Antologia

Semnează încă articole Flavia dela Gherardesca, Alessandra Luzio (fuga lui Orsini din castelul Mantua) și Emilia Cecchi (Giotto) Note și însemnări bagate de Zoli. Mareschalchi, Villari, Schiafini, Romuius

Nuova Antologia prezintă un interesant caleidoscop al curentelor literare ale Italiei de azi

Jocuri distractive

Celebrități

ORIZ. — 1. Cel mai celebru războinic al timpurilor. 9. Câine bun de fugă. 13. Nume de băiat. 14. El a tăiat capul multor celebri. 15. Cel mai celebru pictor al omenirii. 16. Celebra familie cartagineză. 18. Zeița celebră în memorie. 20. Plantă celebră pentru fabricarea licherurilor fine. 23. Porție, dacă ar mai avea un „e” ar fi o figură celebră și ea. 24. Un jumătate de milion? 25. A cinsti. 26. Funcționar român. 28. Verb. 29. Oraș în Statele Unite. 31. Cel mai celebru criminal al țiganilor. 33. Nea Nae, anagramat într-o prințesă schimbat. 35. Oraș celebru prin victoria finală a lui Napoleon. 37. Cămașe. 38. Zeu celebru pe Ape. 40. Cel mai celebru om al omenirii. 42. Notă. 43. Celebra sulită a lui Bacchus. 44. Mlaștină. 45. Calul nordului. 47. Comandant turc. 48. Celebru poet Italian. 50. Posedă. 51. Cal celebru prin frumusețe. 52. Țară celebru prin cruzimile sale. 54. Fibră. 55. Wagner și Samson. 57. Povestii. 58. Celebru preot al Evreilor. 61. Cât e de mic atât e de voinic. 62. Cel mai celebru povestitor al omenirii. 63. Numeral.

VERT. — 1. A fost supranumit „Titanul”. 2. Cel mai celebru nebun și criminal. 3. Cel mai mare fluviu din lume. 4. Int. 5. Imperiu în Asia Orientală. 6. A devenit celebru prin razele X. 7. Politician Român. 8. Celebru comic de cinema. 9. Vale îngustă. 10. Principe troian, celebru prin frumusețe. 11. June grec, celebru prin frumusețea-i rară. 12. Ce ține de rinichi. 16. Împărat din Occident (315—432). 19. Pitici. 21. Depusă în păstrare la muntele de pietate. 22. Stea celebră prin strălucirea sa. 27. Celebru profet evreu. 30. Moneda Japoneză. 34. Bou celebru. 36. Primar. 32. Celebrul celebriilor la români. 39. Împărat roman celebru prin bunătatea sa. 41. La noi sunt celebre prin falsificarea lor. 42. Autorul celebrei opere despre Originea speciilor prin mijlocul Selecțiunii naturale. 44. Așa a fost Mozart când a devenit celebru. 46. Notă. 47. Celebru folklorist român. 48. Afirmație. 49. Celebru colegiu englez. 53. Gol. 55. Div. de timp. 58. Cel mai mic Soare. 60. Campionul celebriilor.

VASILE BOAR.

Reviste

Numărul de Februarie care încheie al 36-lea an de existență a atât de folositoare și interesantei reviste „Sănătatea” de sub conducerea doctorului *Sigmund-Sigma*, care nu ar trebui să lipsească din nici o bibliotecă.

Colaborează la acest număr: Dr. I. St. Furtună, General Dr. Al. Papiu, Prof. Dr. C. Daniel, Prof. Dr. Predescu-Rion, Conf. Dr. Stoenescu, Dr. Succin, Dr. Virgia Niculescu, N. Adrian, Elena D. Popescu, Dr. Sylvain Rosen, Dr. M. S. Nancy, Dr. I. M. Marcu, Dr. Bela, Revesz Prof. Dr. Em. Efterescu, Const. Barcarolu, Paul Bărbulescu, Dr. Fitzing, Gallia Tudor, Montana, etc. etc.

Ardealul Administrativ — organ al asociației funcționarilor administrativi din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș, publicație lunară, ce apare sub direcția d. dr. Petre Rosca, președintele asociației.

În numărul din Februarie semnează d-lui Peptea, un vașnic luptător pe acest țărm, care se ocupă cu taxele sanitare d. dr. Valer Moldovan, prof. universitar, Virgil Ionescu Derzeu, dir. gl. la Min. de Interne, Ing. Gh. Brânduș, Dr. Simeon Mitea, preot Traian Simion, dr. Ioan Cozma etc.

Buletinul pompierului

O frumoasă orientare ne aduce No. 1 din Ianuarie 1937, a Buletinului Pompierilor Români în al 103 lea an, de existență a Corpului Pompierilor militari.

— Dl Colonel Prohib Gheorghe Comandantul pompierilor face în acest număr un foarte interesant istoric al dezvoltării pompieriei noastre.

Prin promulgarea noii legi de organizare — 3 Apr. 1936 — acest valoros corp militar își capătă importanța bine justificată, devenind un element de primă necesitate de apărare

națională în timp de pace — dar mai presus în timp de război — cu viitoarele lui cerințe când acțiunea inamică amenința în egală măsură cu granița, ba adesea mai mult interiorul țării.

Aici este câmpul de apărare al pompierului militar român oțelit prin curaj și pricepere, și neșovăitor în fața morții.

— Inceputul celui de al doilea veac de viață a corpului pompierilor militari — înseamnă o nouă eră a acestui select element oricând gata de apărare.

— Foarte instructiv de altfel întreg buletinul cu articole de temeinică specialitate semnate

de Dnii: Colonel Prohib, Maior Bordan, Cpt. Brătianu R. Cpt. Pedoleanu, Cpt. medic vet. Ghimpu, și Slt. Ing. Zamfirescu, la fel interesantă statistica incendiilor pe 1936, publicată în același număr, cu recordul focului deținut bineînțeles de Capitală, și recordul pagubelor deținut de Pitești.

— Aici se cuvine să menționăm cu satisfacție că în ce privește prevenirea incendiilor și rapida lor localizare Clujul ocupă un loc de frunte dela data militarizării corpului local de pompieri, unde se depune o laborioasă activitate.

Abonamente :

Lunar 20 lei, 6 luni 150 lei, 1 an 300 lei.

Autorități și instituții : 6 luni 500 lei, 1 an 1000 lei.

Abonament de sprijin : 2000 lei.

In străinătate prețul abonamentelor socoteșt dublu.

Știți că...

Pe 20 Martie c. va avea loc balul muzicii Regimentului 83 Infanterie, în saloanele Cercului Militar.

Balul va fi mascat, costumat și necostumat, și va întruni tot ce Societatea locală are mai distins.

Fastul aranjamentului, vraja melodiilor, și atmosfera de intimitate vor fi caracteristicul acestui eveniment de mare surpriză, care va lăsa amintiri neșterse și clipe de plăcută reverie în sufletul participanților.

Nunta de argint. Alături cu plăcere că familia Răducan Vasilescu, o bună prietenă a revistei noastre din Brăila, și-a sărbătorit zilele trecute nunta de argint.

Urăm d-nei și d-lui Răducan Vasilescu cele mai sincere felicitări, dorindu-le ca nunta de aur să o sărbătorească în aceleași condițiuni de sănătate și armonie familiară.

Allo ! Allo !

Intre 14—30 Aprilie 1937 Clujul va avea telefon automat, vor fi între 1400—1600 abonați.

In curs de automatizare sunt municipiile : Arad, Oradea, Timișoara, Brașov, Craiova, Galați, Brăila, Constanța, Chișinău, Cernăuți.

Iașul a fost automatizat din Decembrie 1936.

Congres de Radiologie

In zilele de 21—23 Maiu se va ține la Cluj al 2-lea congres național de electrologie

și radiologie medicală din România. Acest congres va fi o impunătoare manifestare a progreselor științifice realizate în aceste domenii la noi în țară.

Turnul Eiffel

In luna Ianuarie, ziua 28, Colosul Parisian a implinit 50 ani. Sunt știute controversese asupra acestei „Orori hidoase“ cum numea Verlaine marea construcție din capitala Franței, care va fi prezidiul expoziției mondiale din anul acesta.

Magazinul

„D. Dobrotă“

PIAȚA UNIRII

?

Anunță că a primit un asortiment bogat și elegant de lingerie bărbătească. Prețuri ce desfid orice concurență.

Reviste primite la Redacție

Ardealul Administrativ pe luna Ianuarie, Cluj.
Vieața Creștină, 1—15 Februarie, Cluj.
Ardealul Administrativ pe luna Februarie, Cluj.
Credință și Fapte, 1—15 Februarie, Iași.
Gând Ștrejeresc, Ianuarie, Cluj.
Observatorul Social Economic, Cluj.
Țara de Măine, Cluj.
Sănătatea, director Sigmand.
Tineretul Invățătoresc, Lipova, Banat.
Succes, revistă cinematografică, București.
Anualele Brăilei, Brăila.
Le Nourrisson, Paris.
Generația de Măine, Oravița.
Revistei Ideii, str. Popa Soare 69, București IV.

Cinematografe :

„SELECT“ 27—28 Februarie : „Mare atracție“ cu celebra Marika Rökk. — 1—3 Martie : „Contrabanda“ cu Ida Turay și Hans Abers. — 4—7 Martie : „Misiunea brigăzii 41“ cu Errol Flynn și Ollivia de Havilland.
„URANIA“ 27—28 Februarie : „Evadatul din Insula dracului“. — 1—3 Martie : „Mare atracție“. — 4—7 Martie : „Contrabanda“.
„CAPITOL“ 27 Februarie și 1 Martie : „Rembrandt“, cu Charles Laughton. — 2—7 Martie : „Cercul Saran“, comedie cu Patt și Patachon.

VIZITAȚI BODEGA

SIGMOND

S. A.

DIN STR. CIPARIU No. 1,

UNDE SE GASESC VINURI
ȘIAPERITIVE DELICIOASE

Citiți și răspândiți revista

„VIATA NOASTRA“

Ciclu Maroc

Jocuri distractive

Cântul legionarului trist

Sa aud castagnete sunând odalisce
 Si corpul vostru să-l văd unduindu-se lin,
 Pe tamburinele voastre degetele mele ritmic
 [să m'ște
 Si chinul meu tot să-l înec împreună cu voi
 [în cupe cu vin.

Si 'n zori cu ochii stinși privind câmpia
 [de dune
 Profilate'n decor de Fata Morgana în zări,
 Voiu simți cum în sufletul meu încep să se
 [adune
 Si dorinți, și dureri și doruri și mii de chemări.

Voiu uita poate c'am iubit în alte vremuri
 [pe Ana
 Si-al să știi Fatima că azi te iubesc numai
 [pe tine
 Iar dacă vreodată mormânt îmi va fi
 [mediterana
 Să-ți amintești că ades îți spuneam că nu
 [voiu sfârși viața cu bine.

Să știe atunci și ai mei de departe, de-acolo
 [din țară,
 Că un trist legionar român în Maroc,
 Iși plânge din nou cu voi durerea astă seară,
 Aici unde soarta i-a scris să-i fie
 [al vieții soroc.

MIHAIL DAN

Primăvară

Mi-e sufletul cabană
 Pentru primavara ce-a înflorit iarăși în cană...
 Mă vreau un „Robinson Crusoe“
 Să rătăcesc prin vegetal în voe.
 Să mă înbrățișeze primăvara, cu surâs de viață
 nouă,
 Și să mă joc în dimineți, cu picurii de rouă,
 S'adun în poală, primul rod ivit,
 În plaiul primăverii, cu verde crud stropit...
 Vreau iar cântec de zori, pornit din paradis,
 Să mă deștept în preludii de alb vis,
 Și acolo în senin, să mă înalț în duh,
 Sbor cotit de rândunică prin văzduh...

E. P. TAMARA

„Viața Noastră“

Numele .....

cupon
de jocuri
Nr. 1.

Adresa .....

Sosita primăvara...

1	2	3	4	5	6	7	8	9
10		11		12			13	
	14			15				
16	17			18			19	
20			21	22		23		
	24		25		26		27	
28						29		
30						31		32
	33		34	35				
36	37		38				39	40
41			42		43		44	
45					46			

ORIZONTAL: 1. Focarul iubirii. 8. Auleu. 10. Soarele felahilor. 11. Lună evreiască. 12. Inceputul primăverii. 14. Primăvara el este mai mult martirizat dintre toate animalele. 15. Deja s'a și desghețat. 16. Răsunet. 18. Natura acolo este mai frumoasă. 19. Măsură. 20. Loc acoperit cu iarbă. 21. Erau când cuțitul a ajuns până acolo. 23. La șah. 24. Vtorea. 27. Acela. 28. Flori gingașe de primăvară. 30. Unguent. 31. Arbore întrebuițat în tâmplărie. 33. Numele popular al lunii Maiu. 36. Primesc. 38. Rău în Franța. 39. Dacă-i pomul lăudat el să nu fie stricat. 41. Lună de primăvară. 44. Mulțime de albine. 46. Plantă de primăvară. 46. Asesta primăvara este la apogeu.

VERTICAL. 1. Numele popular a lunii April. 2. Amon egiptean. 3. Lună de primăvară. 4. Salut. 5. Posed. 6. Stăpâna mac, mac-ului, 7. Lucrare primăvăratică. 8. Acum se duc la păscut. 9. Atracție primăvăratică. 13. D-ta (întim). 14. Motan. 17. Neam de mgar. 18. Stop. 19. Floare de primăvară. 21. Posesiune portugheză. 22. Incheietura brațului. 23. Numele popular a lunii Martie. 25. Pronume (abr.) 26. Cel de primăvară este blând și bun. 28. Floare de primăvară foarte miro-sitoare. 29. 10m². 32. Răcan. 33. A lua ceva pe nevăzute. 34. Acolo să nu vă băgați nasul. 35. Nebuni. 37. Se umflă primăvara. 40. Posezi. 41. Comună în Sălaj. 43. Cauza tuturor răutăților. 44. Literă grecească.

TEBO-CLUJ

MONOVERBE

(3-7)

M
O

TEBO-CLUJ

(2-6)

M M M

VASILE BOAR CLUJ

CRİPTOGRAFII

fraza = (2, 7, 5, 6)

K K
LAR V L

BOAR VASILE CLUJ

fraza (7, 8)

Do - vovo + m

TEBO-CLUJ

Abonamente :

Anual lei 200, șase luni lei 120. Pentru săteni, învățători, preoți, funcționari, studenți, elevi și bibliotecii populare 120 lei anual.

Autorități și instituții lei 500. Abonament de sprijin lei 2000. În străinătate dublu.

Căutăm colaboratori-corespondenți în țară.

Floarea gândului

Platon : „Cu tot vântul care suflă și furtuna care urlă, înțeleptul își păstrează nestinsă flacăra dreptei judecăți“.

Ernest Renan : „A trăi însemnează a ști, a iubi, a admira, a tace bine. Acel om a trăit mai mult care prin cugetul, inima și faptele sale, a produs mai mult.“

NECROLOG

În ziua de 12 Martie c. s'a stins la Brăila un suflet blând de nobilă femeie, — Maria Orendi, — sprijinitoare a multor acțiuni de cultură și binefacere. O ființă la care totdeauna au găsit un cuvânt de mângâiere, un sprijin și o îmbărbătare acei față de cari viața și-a dovedit vitregia.

Prin „Tanti Mary“ dispărea o adevărată inimă de femeie, care lasă gol în sufletul tuturor acelor, cari au cunoscut-o.

Dormi în pace Tanti Mary, gândul nostru binecuvintează memoria ta.

Buckle : „Până acum țările cele mai bogate erau acelea unde natura era mai binefacătoare. Azi bogăția este în țările unde oamenii sunt mai activi.“

Montesquieu : „O nedreptate făcută unuia, este o amenințare pentru toți.“

Carmen Sylva : „Neghioșii și ignoranța se așează drept față, ca să le vadă lumea. Inteligența se așează mai la dreapta ca să vadă ea lumea.“

Schopenhauer : „Pentru oamenii citesc întotdeauna mai ce e nou în loc de a citi ce s'a scris mai bun în toate timpurile, scriitorii rămân în cercul strâmt al ideilor circulă, iar veacul nostru se cufundă tot mai adânc în viciul cirla lui.“

Mantegazza : „Cel ce vrea să se însureze este binecuvintează : „De două ori atâta înțelegere cât îi trebuie unui singur om, iar punga deasemenea de două ori mai plină trebuie să fie ca pentru sine însuși.“

Seneca : „Suntem născuți pentru a trăi la un loc. Sălbăticia noastră este o boltă de pietre legate între ele, care s'ar nărui dacă una n'ar ține pe cealaltă.“

Reviste primite la redacție

Ardealul Administrativ pe luna Martie, Cluj - Credință și Fapte, 1—15 Martie Iași - Sănătatea, București - Observatorul Social—Economic, Cluj - Vieața Creștină, Cluj - Generația de Măine, Oravița - Clujul Creștin, Cluj - Tineretul Învățătoresc, Lipova Banat - Vieața Copiilor, Cluj - Țara de Măine, Cluj - Succes, revistă cinematografică, București - Gând Străjeresc, Cluj - Analele Brăilei, Brăila - Buletinul Camerii de Comerț, Brăila - Gazeta Ilustrată, Cluj - Carpați, revistă de vânătoare, Cluj - Revista Idei, str. Popa Soare 69, București IV - Graiul Maramureșului Sighet.

CINEMATOGRAFE :

SELECT : Sâmbătă, Duminecă, Luni „Romanța iubirii“, cu Marta Eggert. Marți, Miercuri „Craiu Pădurilor“, cu Wagner Baxter.

CAPITOL : Sâmbătă, Duminecă, Luni „Avangarda Eroilor“, cu Gary Cooper și Jean Arthur. Marți și Miercuri „Di și Dșoara Sherlock Holmes“, film senzațional de aventuri.

URANIA : Sâmbătă, Duminecă, Luni „Dama cu Camelii“, cu Greta Garbo și Robert Taylor. Marți și Miercuri „Romanța iubirii“ cu Martha Eggerth.

VIZITAȚI BODEGA**SIGMOND****S. A.**

DIN STR. CIPARIU No.

UNDE SE GASESC VINURI
ȘI APERITIVE DELICIOASE**BALUL**

MUZICII REGIMENTULUI 83 INFANTERIE ce era fixat a se ține în ziua de 20 Martie, 1937, din cauze neprevăzute s'a anulat pentru ziua de 27 Martie 1937, orele 21.